

pre notariul comună Dlu Filipoviciu din Seleusiu 'lu închisera, cugetandu că prin astfel de apucături cei 400 de alegatori romani din Seleusiu se vor intimidă, si vor lua-o la sanetosa cari incatro! Insa amara fu pacalirea domnilor din comisiune, căci romanii audiendu de sörtea notariului lor, se svatuira intre sine, ca nici unulu se nu se indepartedie din locu si se nu mérga a casa, pana nu se voru inserie toti din comun'a numita. Si bravii Seleusieni se inscrisera cu totii pana la celu din urma alegatoriu.

Dupa aceea merse una deputatiune la primariulu orasiului, rogandu-lu, ca se elibere die pe notariulu Filipoviciu din închisore, in sa acest'a li respunse „că nu se póte eliberá.“ In fine intielegendu comitetulu nostru centralu, că primariulu nu voiesce a eliberá pe desu numitul notariu, — indata grabi prin telegrafu a inconstientiá pe dlu ministru de interne despre acésta scandalosa fapta a Dloru din comisiune, dar pana in momentul acest'a, candu vi scriu aceste sire, n'am primitu nici unu respunsu. (Notariulu Filipoviciu a fost c. r. locoteninte economu administrativu.)

Chiar in momentul candu incheia sirurile de susu mi se dede de veste, că alegatorii din Dolove, la intrarea in orasiu au formatu unu conductu imponente. Eu din curiositate grabi spre parcu, loculu pe unde avea se tréca conductulu, si din departare zarti unu venerabilu betranu calare, carele pe unu armasariu rigiu casi unu erou tienea in mana unu stégu imperatescu, éra dupa densulu urmau 1000 alegatori pedestru in mai multe colóne cu tricolori natiionali, toti insufletiti strigandu „se tráiesca si jivio“ pentru candidatul natiunalu Babeasiu. (Dolove are peste 7600 de locuitori, si a formatu o compania.) Ajungendu la ospetaria „Golumbu“ conducetoriulu li dede in porunca: *ca fiecare se mérga se si véda de trasure, apoi se cine si se se veseléca fora somotu si mane di de demanétia fiesecare se se afle punctu 8 ore inaintea cortelului lui (afconducetoriului); căci de aci, cu totii vor pleca a se inácrie.* Poporulu se departá ntre „jivio“ si „se tráiesca“ Flamur'a imperatésca fu portata de a lungulu stratei capitali ntre urári de „jivio si se tráiesca,“ éra cele 3 flamure natiionale se implantara la ferestrele casei conducetoriului lor.

Ddiu bunulu se ni ajute intru san'a nostra causa, căci este caus'a dreptáti si a dreptului eternu.

Economicu-politicu.

(Unu cuventu la seraci'a romanului.)

Seraci'a nostra, daca nu voiesce a se lasá de noi nici intr'unu tipu, ar face bine se remana baremu conservativa, adeca se nu progresedie. Insa ea, seraci'a nostra, nu vre se fia conservativa, se remana pre locu, ci s'a luatu si ea dupa lume si e progresista si ne coplesiesc cu liberalismulu ei. — Daca pe terenulu materiale nu ne vomu desceptá astadi, desceptarea de mane ne va face se ne spariámu de starea ruinata, la care am ajunsu, a provocá astfelu suspi nele nostre, pe candu vindecarea ranelor va fi cu multa mai grea. Daca nu ne intristámu inea astadi de calea ce amu apucat'o, caus'a e că inea nu o cunóscemu deplinu.

„Lipsele“ si „acoperirea lipselor“ sunt dóue rubriche principali, de pe cari se mesura starea economica a popóralor si a tieriloru.

Din acestea se póte cunóscce cu securitate, s'a ureata, pria ce romanulu a dobendi tu; dar' daca acésta imprejurare, precum si eliberarea bracialor lucrátorie, ambele le vom intrebuintá numai in folosulu altor'a, in acestu casu avem tendintie economice fórté retacito.

Nu pretindemu ca romanulu se nu cumpere ce i este de folosu, ci vremu ca vendetorii se-i fia éra si romani. Dar si in casulu acest'a se se invetie a stimá mai multu cele produse de elu, decâtu cele cumpérate. S'ar insielá fórté celu ce ar crede, că noi vremu straformarea principialor mercantili, si apoi a-le aplicá la natiune. Nu suntemu atátu de egoisti, nici nu potemu inviá sistem'a caduuta inea de multu pentru slabitiunile ei, ci dorim numai ca, precum suntemu si noi reprezentati pe terenulu lipselor, intocma se fimu si pre cel'a alu acoperirii lor; nu ca de presentu, candu noi numai lipse avem, éra se ce ni le acoperu sunt mai eschisivu straini.

Sé nu ne ocupámu numai totu cu politic'a, care astadi face atáta sfara 'n tíera, ci se luámu in consideratiune tóte lipsele nostre. Intr'adeveru, candu barbatulu politicu vine a ni spune, că spiritulu timpului pretinde indreptatirea egale a tuturor natiunalitatilor, si că seculu nostru are se restituie pre omu in demnitatea ce-i compete, cauta se marturisim, că are dreptu, că invetia o doctrina santa. — Vine apoi barbatulu economiei. Elu afirma: seculu nostru e alu materialismului. Asertiunea si-o basédia pre date, aretandu multimea medilócelor de comunicatiune: drumuri fera te, vapóra, telegrafe, porturi, tratate comerciali, in fine miscamentulu generalu. Daca acú tragi paralela intre asertiunile acestor duoi ómeni, cauta se marturisesci, că cestu d'n urma are mai multe dovedi intrate in fapta Omulu nepreocupatu ascultandu si pro unulu si pro altulu, va conchide că societatea omenésca e in er'a regenerării generali, deci trebuie se tiena socotéla de tóte ramurile societáti, pentru a nu-si sminti procedur'a sa, in tocmai precum claditoriulu tiene socotéla de consonanti'a tuturor partiloru edificiului.

Astfelu avem se procedemu si noi la cladirea edificiului stării nostre venitórie, ca elu se ni fia spre onóre in ordinea claditoru altor natiuni. Dar spre acésta se se recece activitate si energia nóua, se recece alte tendintie economice, si mai pre susu de tóte alte moravuri sociali, in loculu nepreucetării de acuma. De vomu returná curundu de pre calea apucata, ne vomu mantui: la din contra, nu presto multu timpu istoriculu criticu ni va imputá éra, cumea pentru glori'a si faptele maretie ale strbaunilor nostri nu póte fi satira mai mare de cătu essistinti'a nostra.

Unu fiiu de economu.

Domnul Redactore alu diariului „Albina“ in Pesta.

Bucuresci, 20 sept. v. 1873.

Domnule Redactore! In numerulu 71 alu Albinei din 16/28 septemvre a. c. cetii unu articlu datatu din Fagurasiu, in care se face si o reflexiune la unu articlu publicatu in „Telegrafulu Romanu“ nr. 70—71, sub scriu de „Radu din Bucuresci.“

Fiindu-cá sub acestu nume, care este numele familiei mele, pana in momentul de facia nu am mai vediutu ceva scriu nici din capital'a Romaniei, Bucuresci, nici din pro-

vincia, ci cu acestu nume am figuratu eu pe terenulu publicitáti:

Tienu d'a mea dotoria se declaru acelu articlu din „Telegrafulu Romanu“ numai nu este de mine scriu, dar dupa judicata, nici nu póte fi scriu in Romania; căci noi nu avemu nici unu interesu amestecá in afacerile biserice romane carpatine, mai pucinu a intreveni pentru a unui persóne, nóa cu totulu necunoscutu.

Si déca archimandritulu Popea ca acestea ar fi avutu unu amicu in Bucu de securu acél'a scriá intr'unu modu demnu de capital'a civilizatiunei latine Orientu si nu se síá a-si subserie cu propriulu sine nume articulu.

Bine presunpe dar dlu „deputatu chidicesanu“, că acelu articlu a fost chiar in Sibiu fabricatu; dar reu facu condamnandu pe autorulu articulu pe abusulu ce face cu numele meu, cade el susi in acea eróre. Adevérule e, că nu unu personagiu „atátu de inaltu,“ ca metropolitu Andreiu se-mi fi potatu comultimele sale dorintie — (si inea pe cal telegrafica, din caus'a distantiei ce ne sepa dar nedreptu este dlu „deputatu archidicesanu“, candu contra convictiunei sale prie, că nu sum eu autorulu acelu articlu, revarsa si golesce tóta dos'a numelu seu asupra numelu meu pe simbasu, că nu sum unu personagiu asia de inaltu.)

In cátu se tiene de alegerea de metropolitu a pré santiei sale episcopului Loviciu, totí cáti cunosc pe Présanti'a Samescu acésta alegere cea mai nimerita.

A. Radu

Vercerova, l. Pórt'a de foru, 4 oct.

Domnilor de la Albina! Astadi plecatu in cóci de la Rusiava, aducendu mine triste esperiintie si unu semtiu de da rusine — ca romanu.

Optu ingeneri dejá au sositu alatu acolo din partea Austro-Ungariei — pe regularea Dunari la cataracte, si ei povest pe stade, că — au se incépa lucrare data; astépta numai se li soséca instrumtele, precum si unu nru cam de 100 de diferita marime si constructiune. Ecine va li aminteesce de invoirea séu cationmentulu Romaniei, in alu carei teriacadu acele cataracte, apoi ti-ridu in factu tocmai casi candu ar fi vorb'a de o camu de cigani! Asemenea pucinu se ingrigesc Serbia, ceea-ce inea nu ne prinde mirare, lucrările nu au se atinga malulu dreptu Dunarei, dar pe malulu stanga alu Romanie este chiar se se face totu foliulu de masina magasine pentru lucrarea técnica, apoi verniulu de astadi alu Romaniei par că vede din tóte acestea nomic'a!

Noi — paici tare ne tomemu, că unu lucru póte se aiba urmári funeste; si dá eu mi-am propusu a observá tóte cele ce intempla cu atentiune si — a-Vi le revregulatu. (P. V.)

S. Nicolau-mare, 25 sept. v. 1873

(Scurta rectificare si respingere.)

In numerulu 72 alu pretiutei Albine, unu domnu X. Sarafola, sub titulu de: „Economicu si alte“, descrie si alegerea de invetiatu intemplata acolo in dilele trecute, dar o scrie fórté partialu si cu vatemarea nu mai a santulu adevéru, ci si a unoru per din cestiune, a nume a dlui parochu Andreu

FOISIÓRA.

Din viét'a lui Garibaldi.

Elpis Melena, care de muli ani petrece in apropierea lui Garibaldi, ilustrulu republicanu italianu si anteluptatoriu alu emancipării popóralor, (precum i dise si unu foiletonistu a „Nóuei prese libere“ din carea estragemu urmatóriele schitie), si carea asia dicendu se numera intre cunoscutii familiari ai generariului, s'a dusu in 6 sept. 1867 dela Livorno la Spezzia, ca se véda pre Garibaldi in prinsórea dela Varignano si istorisesce despre scaparea marelui demócratu de pre insul'a Caprera, pentru a trece pe teritoriulu papale in 1867. Dupa multe impedecári, i succese nobilei femeie Melena a capetá permissiunea colonelului Camossa, comandantele fortaretiei, pentru a intrá la Garibaldi. A trecut

prin mai multe chille góle, si deschidiendu-i-se usi'a a cinci-a, se vediu inaintea lui Garibaldi. Dens'a descrie astfelu acésta vedinta:

„Abia credeam realitátei. Garibaldi siedea in aceasi chilia, in care mai na inte cu cinci ani avea se suferé cele mai mari dorérisice. Din feréstr'a lui aceasi privire prete frumosulu sinu de mare care-lu imbucurá de atáte ori in timpul dorerii. Pre o méssa incarcata de papire, scriá a 14. pagina din „Scaparea de la Caprera.“ Nici candu nu l'am vediutu pre Garibaldi mai suprisu, decâtu acuma la ivirea mea. „Pentru Ddiu“ — eschiamá cu bucuria — „cum vini aici si cum ai potutu petrunde? Esti presemnu bunu pentru mine, in loculu in care la fiece momentu mi aducu a minte de amabilitatea mare ce mi-ai aretat'o in timpul suferintiloru din 1862. Acum éra ne vedemu in Varignano, cine ar fi potutu spune?!“ La intrebarea mea,

eu ce potu contribui la comoditatea lui, respunse: „Esti pururea aceeaasi, me gramadesci cu binefaceri, dar acú multiamu; noi avemu aici tóte in prisosintia, si ducemu o viétia in adevéru ca nisce epicurei. Mancu, beu si dormu. Diu'a me ocupu cu cetitulu si scriulu. Precum vedi, toema scriu „scaparea din Caprera.“ Garibaldi parea mai teneru cu diece ani de cum éra nainte de duoi ani la Genf. — Cu voia buna, că l'am aflatu asia bine dispusu, l'am rogatu se mi dee o ideia despre ultim'a lui Odisea. Credeam, că voia audí o episodá din aventuriós'a-i junétia, candu incepú a mi enará:

„Éra la 14 octovre, 10 ore nóptea, candu am intreprinsu fug'a mea ultima din Caprera. Ti aduci a minte chiatto (barca mica) ce fiulu meu Menotti a cumpératu in 1862 la Pisa. Acésta mica barca avea o gaura si de lungu timpu stetea de diumetate cufun-

data in apa, intr'o stare atátu de rea; inea nici unuia din paditorii mei nu i-a venit in minte, că io asi poté-o folosi la fugá. Mie mi érá de ajunsu se potu trece pe stremtórea de mare ce desparte Caprera insul'a Maddalena. Pre acésta barca am ajunsu La Punta della Moneta, unde cunoscutu DTale Collins m'a primitu la casa sa, si m'ascunsu cu ospitalitate amabile pana in urmátoria la 7 ore. Amiculu nostru comu Pietru Susini me asceptá cu caii sei la casa Collins, si cu acestu conducetoriu pricepu am luatu calea cruciisii preste insula, de rosaritu catra apusu, pana ce am ajunsu miculu portu naturalu Calla Francesa. Am m'a primitu Besso si capitanulu Caneo, care tieneau gat'a o luntre cu unu matrosu. In decursu de siesse ore fiindu ventu bunu, in trecut marea ce desparte Maddalena de Sardinia, si am desbarcatu; apoi am retram-

